Наукові перспективи
Видавнича група

Перспективи та інновації науки

СЕРІЯ "ПЕДАГОГІКА"

СЕРІЯ "ПСИХОЛОГІЯ"

СЕРІЯ "МЕДИЦИНА"

№11(45)2024

Тернопільський національний медичний університет імені І. Я. Горбачевського

Видавнича група «Наукові перспективи»

Луганський державний медичний університет

Громадська наукова організація «Система здорового довголіття в мегаполісі»

Християнська академія педагогічних наук України

Всеукраїнська асоціація педагогів і психологів з духовно-морального виховання

за сприяння КНП "Клінічна лікарня №15 Подільського району м.Києва", Центру дієтології Наталії Калиновської

«Перспективи та інновації науки»

(Серія «Педагогіка», Серія «Психологія», Серія «Медицина»)

Випуск № 11(45) 2024

Київ – 2024

Ivan Horbachevsky Ternopil National Medical University

Publishing Group «Scientific Perspectives»

Luhansk State Medical University

Public scientific organization "System of healthy longevity in the metropolis"

Christian Academy of Pedagogical Sciences of Ukraine

All-Ukrainian Association of Teachers and Psychologists of Spiritual and Moral Education

with the assistance of the KNP "Clinical Hospital No. 15 of the Podilsky District of Kyiv", Nutrition Center of Natalia Kalinovska

"Prospects and innovations of science"

(Series" Pedagogy ", Series" Psychology ", Series" Medicine ")

Issue № 11(45) 2024

Kiev – 2024

ISSN 2786-4952 Online

УДК 001.32:1/3](477)(02)

DOI: https://doi.org/10.52058/2786-4952-2024-11(45)

«Перспективи та інновації науки (Серія «Педагогіка», Серія «Психологія», Серія «Медицина»)»: журнал. 2024. **№** 11(45) 2024. **С.** 2111

Згідно наказу Міністерства освіти і науки України від 27.09.2021 № 1017 журналу присвоєно категорію "Б" із психології та педагогіки

***Згідно наказу Міністерства освіти і науки України від** 27.04.2023 **№** 491 **журналу присвоєно категорію "Б" із медицини: спеціальність** 222*

***Рекомендовано до видавництва Президією громадської наукової організації «Всеукраїнська Асамблея докторів наук з державного управління» (Рішення від** 18.11.2024, **№** 15/11-24)*

Журнал видається за підтримки КНП "Клінічна лікарня №15 *Подільського району м.Києва", Центру дієтології Наталії Калиновської.*

Журнал заснований з метою розвитку наукового потенціалу та реалізації кращих традицій науки в Україні, за кордоном. Журнал висвітлює історію, теорію, механізми формування та функціонування, а, також, інноваційні питання розвитку медицини, психології, педагогіки та. Видання розраховано на науковців, викладачів, педагогів-практиків, представників органів державної влади та місцевого самоврядування, здобувачів вищої освіти, громадсько-політичних діячів.

Журнал включено до міжнародної наукометричної бази Index Copernicus (IC), Research Bible, міжнародної пошукової системи Google Scholar.

Голова редакційної колегії:

Жукова Ірина Віталіївна кандидат наук з державного управління, доцент, Лауреат премії Президента України для молодих вчених, Лауреат премії Верховної Ради України молодим ученим, директор Видавничої групи «Наукові перспективи», директор громадської наукової організації «Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління» (Київ, Україна)

Головний редактор: Чернуха Надія Миколаївна — доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри соціальної реабілітації та соціальної педагогіки Київського національного університету імені Тараса Шевченка (Київ, Україна).

Заступник головного редактора: Торяник Інна Іванівна - доктор медичних наук, старший науковий співробітник, провідний науковий співробітник лабораторії вірусних інфекцій Державної установи «Інститут мікробіології та імунології імені І.І. Мечникова Національної академії медичних наук України» (Харків, Україна);

Заступник головного редактора: Сіданіч Ірина Леонідівна — доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри педагогіки, адміністрування і спеціальної освіти Навчально-наукового інституту менеджменту та психології ДЗВО «Університет менеджменту освіти» НАПН України (Київ, Україна);

Заступник головного редактора: Жуковський Василь Миколайович — доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри англійської мови Національного університету "Острозька академія" (Рівне, Україна).

Редакційна колегія:

1. Бабова Ірина Костянтинівна - доктор медичних наук, професор, професор кафедри дефектології та фізичної реабілітації, ДЗ "Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д. Ушинського" (Одеса, Україна)
2. Бабчук Олена Григоріївна – кандидат психологічних наук, доцент, завідувач кафедри сімейної та спеціальної педагогіки і психології Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д. Ушинського» (Одеса, Україна)
3. Бахов Іван Степанович — доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри іноземної філології та перекладу Міжрегіональної академії управління персоналом (Київ, Україна)
4. Балахтар Катерина Сергіївна - здобувач ступеня доктора філософії (PhD) за спеціальністю 053. Психологія, старший викладач кафедри іноземних мов в Національному університеті ім. О. О. Богомольця (Київ, Україна)
5. Бартєнєва Ірина Олександрівна - кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри педагогіки Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д. Ушинського» (Одеса, Україна)
6. Біляковська Ольга Орестівна – доктор педагогічних наук, професор кафедри загальної педагогіки та педагогіки вищої школи Львівського національного університету імені Івана Франка (м. Львів, Україна)
7. Вадзюк Степан Нестерович - доктор медичних наук, професор, Заслужений діяч науки і техніки України,почесний академік Національної академії педагогічних наук України , завідувач кафедри фізіології з основами біоетики та біобезпеки Тернопільського національного медичного університету імені І.Я Горбачевського України (Тернопіль, Україна)
8. Вовк Вікторія Миколаївна - кандидат економічних наук, доцент кафедри економіки Державного університету ім. Станіслава Сташіца в Пілі (м. Піла, Польща)
9. Гвожьджєвіч Сильвія — кандидат наук, Державна професійна вища школа ім. Якуба з Парадижу в Гожуві-Великопольському (Польща)
10. Гетманенко Людмила Миколаївна - старша викладачка кафедри природничо-математичної освіти і технологій Інституту післядипломної освіти Київського столичного університету імені Бориса Грінченка (Київ, Україна)

11. Головач Наталія Василівна — кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри управління персоналом та економіки праці Міжрегіональної академії управління персоналом (Київ, Україна)
12. Гречановська Олена Володимирівна – доктор педагогічних наук, професор кафедри філософії та гуманітарних наук Вінницького національного технічного університету (Вінниця, Україна)
13. Гудзь Наталія Іванівна - доктор фармацевтичних наук, професор, ад'юкт кафедри фармації і екологічної хімії Опольського університету, доцент кафедри технології ліків та біофармації Львівського національного медичного університету імені Данила Галицького (Львів, Україна)
14. Гуменникова Тамара Рудольфівна — доктор педагогічних наук, професор, директор Придунайської філії Міжрегіональної академії управління персоналом (Київ, Україна)
15. Дерстуганова Наталя Вікторівна - кандидат педагогічних наук, доцент кафедри освіти та управління навчальним закладом Класичного приватного університету (Запоріжжя, Україна)
16. Долгова Олена Миколаївна - кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри авіаційної психології Національного авіаційного університету (Київ, Україна)
17. Журавльова Лариса Петрівна — доктор психологічних наук, професор, завідувач кафедри психології Поліського національного університету (Житомир, Україна)
18. Заячківська Оксана Василівна - кандидат економічних наук, доцент кафедри фінансів та економічної безпеки Національного університету водного господарства та природокористування (Рівне, Україна)
19. Інжиєвська Леся Анатоліївна — кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри психології та особистісного розвитку Навчально-наукового інституту менеджменту та психології ДЗВО «Університет менеджменту освіти» НАПН України (Київ, Україна)
20. Ічанська Олена Михайлівна - кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри авіаційної психології Національного авіаційного університету (Київ, Україна)
21. Кардаш Оксана Любомирівна, кандидат економічних наук, доцент кафедри комп'ютерних технологій та економічної кібернетики Навчально-наукового інститут автоматики, кібернетики та обчислювальної техніки Національного університету водного господарства та природокористування (м. Рівне, Україна)
22. Климус Тереза Миколаївна - кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри соціології та соціальної роботи Національного університету "Львівська політехніка", завідувач сихівського відділення денного догляду Львівського міського центру соціальних послуг "Джерело" (Львів, Україна)
23. Коваленко Олена Михайлівна - кандидат педагогічних наук, провідний науковий співробітник відділу профільного навчання Інституту педагогіки НАПН України (Київ, Україна)
24. Коваль Галина Миколаївна - доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри мікробіології, вірусології, епідеміології з курсом інфекційних хвороб Ужгородського національного університету (Ужгород, Україна)
25. Ковальчук Анна Сергіївна - здобувач ступеня доктора філософії (PhD) за спеціальністю 053 Психологія Навчально-наукового інституту менеджменту та психології ДЗВО «Університет менеджменту освіти» НАПН України (Київ, Україна)
26. Корильчук Неоніла Іванівна – кандидат медичних наук, доцент кафедри терапії та сімейної медицини Тернопільського національного медичного університету імені І.Я.Горбачевського МОЗ України (Тернопіль, Україна)
27. Корнієнко Петро Сергійович - доктор юридичних наук, доцент, адвокат, заступник першого проректора по роботі з коледжами, професор кафедри філософії та соціально-гуманітарних дисциплін Національної академії статистики, обліку та аудиту (Київ, Україна)
28. Кравчук Володимир Миколайович, доктор юридичних наук, доцент, доцент кафедри конституційного, адміністративного та міжнародного права Волинського національного університету імені Лесі Українки (Луцьк, Україна)
29. Кравчук Людмила Степанівна - кандидат педагогічних наук, доцент, професор кафедри фізичної терапії, ерготерапії, фізичної культури і спорту Хмельницького інституту соціальних технологій Університету «Україна», завідувач кафедрою фізичної терапії, ерготерапії, фізичної культури і спорту Хмельницького інститут соціальних технологій Університет «Україна» (Хмельницький, Україна)
30. Крайник Григорій Сергійович - кандидат юридичних наук, доцент, доцент Житомирського державного університету імені Івана Франка (Житомир, Україна)
31. Левков Анатолій Анатолійович - кандидат медичних наук, доцент кафедри фізичної терапії та ерготерапії Національного університету «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка» (Полтава, Україна)
32. Лігоцький Анатолій Олексійович — доктор педагогічних наук, професор (Київ, Україна)
33. Лисенко Дмитро Андрійович - кандидат медичних наук, доцент кафедри внутрішньої медицини №2 Вінницького національного медичного університету (Вінниця, Україна)
34. Лич (Назарук) Оксана Миколаївна - доктор психологічних наук, доцент, член-кореспондент української академії акмеології, член громадської спілки «Національна психологічна асоціація», доцент кафедри авіаційної психології Національного авіаційного університету (Київ, Україна)
35. Макаренко Олександр Миколайович — доктор медичних наук, професор, академік Міжнародної академії освіти та науки, професор кафедри загальномедичних дисциплін Міжрегіональної академії управління персоналом (Київ, Україна)
36. Мальцев Дмитро Валерійович кандидат медичних наук, завідувач лабораторії імунології і молекулярної біології Національного медичного університету імені О.О. Богомольця (Київ, Україна)
37. Марушева Олександра Анатоліївна - доктор наук з державного управління, доцент, завідувач кафедри публічного управління та інформаційного менеджменту ПВНЗ Університет Новітніх Технологій (м. Київ, Україна)
38. Мельник Володимир Степанович — доктор медичних наук, професор кафедри неврології Національного медичного університету імені О.О. Богомольця, декан медичного факультету №1 (Київ, Україна)
39. Мігенько Богдан Орестович – кандидат медичних наук, доцент кафедри терапії та сімейної медицини Тернопільського національного медичного університету імені І.Я.Горбачевського МОЗ України (Тернопіль, Україна)
40. Мігенько Людмила Михайлівна – кандидат медичних наук, доцент кафедри внутрішньої медицини №2 Тернопільського національного медичного університету імені І.Я. Горбачевського МОЗ України (Тернопіль, Україна)
41. Мідельський Сергій Людвигович – професор, Академік, Президент Регіональної Академії Менеджменту (Казахстан)
42. Міхальський Томаш — доктор наук, доцент кафедри географії регіонального розвитку Гданського університету (Польща)
43. Миргород-Карпова Валерія Валеріївна - кандидат юридичних наук, заступник директора з наукової роботи, старший викладач кафедри адміністративного, господарського права та фінансово-економічної безпеки Сумського державного університету (Суми, Україна)
44. Мочалов Юрій Олександрович - доктор медичних наук, професор, професор кафедри хірургічної стоматології та клінічних дисциплін ДВНЗ «Ужгородський національний університет» (Ужгород, Україна)
45. Нікульчев Микола Олександрович – доктор богословських наук, кандидат філософських наук, професор, доцент кафедри філософії НУ «ОМА» (Одеса, Одеська область, Україна)
46. Олійник Світлана Валентинівна - кандидат фармацевтичних наук, доцент, доцент кафедри аптечної технології ліків Національного фармацевтичного університету
47. Помиткін Едуард Олександрович — доктор психологічних наук, професор, провідний науковий співробітник Інституту педагогічної освіти і освіти дорослих імені Івана Зязюна НАПН України (Київ, Україна)
48. Помиткіна Любов Віталіївна — доктор психологічних наук, професор, завідувач кафедри авіаційної психології Національного авіаційного університету (Київ, Україна)
49. Попель Оксана Василівна - кандидат педагогічних наук, доцент кафедри української та іноземної філології Одеського національного технологічного університету (Одеса, Україна)
50. Приходькіна Наталія Олексіївна - доктор педагогічних наук, професор кафедри педагогіки, адміністрування і спеціальної освіти Навчально-наукового інституту менеджменту та психології ДЗВО «Університет менеджменту освіти» НАПН України (Київ, Україна)
51. Прокоф'єва Марина Олександрівна – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри іноземної філології факультету лінгвістики та соціальних комунікацій Національного авіаційного університет (Київ, Україна)
52. Сирник Ярослав - доцент кафедри антропології Вроцлавського університету (Вроцлав, Польща)
53. Трушкіна Наталія Валеріївна - кандидат економічних наук, член-кореспондент Академії економічних наук України, дійсний член Центру українсько-європейського наукового співробітництва, старший науковий співробітник відділу проблем регуляторної політики та розвитку підприємництва, Інститут економіки промисловості НАН України (Київ, Україна)
54. Турчинова Ганна Володимирівна — кандидат педагогічних наук, доцент, декан факультету природничо-географічної освіти та екології Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова (Київ, Україна)
55. Філіппова Лариса Валеріївна – доктор педагогічних наук, кандидат хімічних наук, доцент, доцент закладу вищої освіти кафедри медичної біохімії та молекулярної біології Національного медичного університету імені О.О.Богомольця, (Київ, Україна)
56. Хохліна Олена Петрівна — доктор психологічних наук, професор, професор кафедри авіаційної психології Національного авіаційного університету (Київ, Україна)
57. Чаусова Тетяна Володимирівна — кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри психології та особистісного розвитку Навчально-наукового інституту менеджменту та психології ДЗВО «Університет менеджменту освіти» НАПН України (Київ, Україна)
58. Черська Марія Сергіївна - доктор медичних наук, завідувачка консультативно-діагностичним відділенням Державної Установи «Інститут ендокринології та обміну речовин НАМН України» (Київ, Україна)
59. Чумак Оксана Володимирівна - доктор економічних наук, доцент, науковий співробітник відділу статистики і аналітики вищої освіти Державної наукової установи «Інститут освітньої аналітики», (Київ, Україна)
60. Шевченко Валерія Геннадіївна - кандидат медичних наук, доцент кафедри хірургії #2 Одеського національного медичного університету (Одеса, Україна)
61. Яковицька Лада Савелівна — доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри авіаційної психології Національного авіаційного університету (Київ, Україна)

Статті розміщені в авторській редакції. Відповідальність за зміст та орфографію поданих матеріалів несуть автори.

© автори статей, 2024
© Видавнича група «Наукові перспективи», 2024

Прищепа С.М. 748
РОЛЬ АДАПТАЦІЇ У ПРОФЕСІЙНОМУ СТАНОВЛЕННІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ

Ратушний В.Р. 756
КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ЦИФРОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВЧИТЕЛЯ В УМОВАХ НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ

Руденко В.М., Боть Л.П., Кірєєва В.О. 767
СТРАТЕГІЯ ЗАСТОСУВАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ВИКЛАДАННІ ДИСЦИПЛІН ГУМАНІТАРНОГО ЦИКЛУ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ ЗВО

Сабатовська-Фролкіна І.С., Фесенко В.Ю., Шварп Н.В., Тимощук Г.В. 779
ДОСВІД УПРОВАДЖЕННЯ КУРСУ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ «ЦИФРОВА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ПЕДАГОГІЧНИХ І НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ»

Слободянюк О.М. 790
СПРИЯННЯ ДОСЛІДНИЦЬКІЙ ДОБРОЧЕСНОСТІ МОЛОДИХ НАУКОВЦІВ В УМОВАХ РЕФОРМУВАННЯ ОЦІНЮВАННЯ ДОСЛІДНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Снітовська О.Й. 802
ПРОБЛЕМА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ВИМІРУ КОМПЕТЕНТІСНОЇ ПАРАДИГМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ В ПРАЦЯХ УКРАЇНСЬКИХ ДОСЛІДНИКІВ

Солодчук А.В. 817
ВПЛИВ ВОЄННОГО СТАНУ НА ЯКІСТЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ: ДОСВІД УКРАЇНСЬКИХ УНІВЕРСИТЕТІВ

Стеценко В.П. 831
ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОГО МИСЛЕННЯ УЧНІВ ГІМНАЗІЇ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІНФОРМАТИКИ

Стеценко Н.М. 843
СУТНІСТЬ ТА ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ УМОТИВОВАНОГО МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА

Сторонська О.С., Кравець С.Ф. 856
МЕТОДИ КОМУНІКАТИВНО ОРІЄНТОВАНОГО НАВЧАННЯ ГРАМАТИКИ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Татарко К.О. 865
ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНЕ ВПРОВАДЖЕННЯ МЕТОДИКИ ФОРМУВАННЯ ВИКОНАВСЬКОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ АРТИСТІВ-ВОКАЛІСТІВ НА ЗАНЯТТЯХ СОЛЬНОГО СПІВУ

Журнал «Перспективи та інновації науки»
(Серія «Педагогіка», Серія «Психологія», Серія «Медицина»)
№ 11(45) 2024

УДК 378.147:37.091.3

https://doi.org/10.52058/2786-4952-2024-11(45)-843-855

Стеценко Надія Миколаївна кандидат педагогічних наук, доцент, професор кафедри педагогіки та освітнього менеджменту, Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, м. Умань, тел.: (04744) 3-53-08, https://orcid.org/0000-0002-9802-6529

СУТНІСТЬ ТА ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ УМОТИВОВАНОГО МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА

Анотація. Актуальність проблеми формування умотивованого педагога зумовлена низкою сучасних викликів, таких як стрімкий розвиток цифрових технологій, глобалізація, а також швидкі соціальні зміни, що вимагають адаптації до нових умов. Педагоги мають володіти навичками гнучкості, інноваційного мислення та здатністю створювати сприятливе освітнє середовище, яке відповідає потребам динамічного XXI століття. Однак, у багатьох країнах спостерігається дефіцит кваліфікованих педагогів, висока плинність кадрів та низький рівень мотивації до професійної діяльності, що спричиняє зниження якості освіти та професійного вигорання вчителів.

Сучасні реалії вимагають впровадження нових методичних підходів, які враховують індивідуальні потреби кожного учня, розвиток критичного мислення та соціальних навичок. В умовах постійних змін важливо створювати систему професійного розвитку, яка підтримує мотивацію педагогів через інтеграцію цифрових технологій, використання інноваційних методів викладання та залучення до наукової діяльності. Розробка та впровадження ефективних стратегій мотивації є необхідною умовою для підвищення престижу професії вчителя та забезпечення якісного навчання учнів.

Стаття висвітлює сучасні виклики, які стоять перед педагогами, зумовлені стрімким розвитком технологій, глобалізацією та соціальними змінами. У ній розглядаються нові вимоги до педагогів, зокрема необхідність адаптації, використання інноваційних методів, а також створення сприятливого освітнього середовища. Акцент зроблено на важливості професійної мотивації вчителів, зокрема її вплив на якість освіти, задоволеність професією, зменшення вигорання та підвищення престижу професії. Приділяється увага стратегіям формування мотивації майбутніх педагогів, зокрема через індивідуальний підхід, залучення до наукової діяльності та забезпечення підтримуючого навчального середовища.

Ключові слова: умотивований педагог, професійна мотивація, інноваційні методи викладання, професійний розвиток учителів, сучасні освітні технології, індивідуальний підхід у навчанні.

Журнал «Перспективи та інновації науки»
(Серія «Педагогіка», Серія «Психологія», Серія «Медицина»)
№ 11(45) 2024

Stecenko, Nadiia Mykolaivna PhD in Pedagogical Sciences, Associate Professor, Professor of the Department of Pedagogy and Educational Management, Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University, Uman, tel.: (04744) 3-53-08, https://orcid.org/0000-0002-9802-6529

THE ESSENCE AND FEATURES OF DEVELOPING A MOTIVATED FUTURE TEACHER

Abstract. The relevance of forming a motivated teacher is driven by several modern challenges, such as the rapid development of digital technologies, globalization, and fast-paced social changes that require adaptation to new conditions. Educators need to possess flexibility, innovative thinking, and the ability to create a conducive educational environment that meets the demands of the dynamic 21st century. However, many countries face a shortage of qualified teachers, high staff turnover, and low motivation for professional activity, leading to decreased education quality and teacher burnout.

The current realities require the implementation of new methodological approaches that consider the individual needs of each student, the development of critical thinking, and social skills. In the context of constant change, it is crucial to establish a professional development system that supports teacher motivation through the integration of digital technologies, the use of innovative teaching methods, and involvement in scientific research. Developing and implementing effective motivational strategies is essential for increasing the prestige of the teaching profession and ensuring high-quality student education.

The article highlights modern challenges faced by educators due to the rapid development of technology, globalization, and social changes. It discusses new requirements for teachers, particularly the need for adaptation, the use of innovative methods, and the creation of a supportive educational environment. The focus is on the importance of professional motivation among teachers, emphasizing its impact on education quality, job satisfaction, burnout reduction, and the prestige of the teaching profession. Strategies for developing motivation among future teachers are explored, including individual approaches, engagement in scientific activities, and the provision of a supportive learning environment.

Keywords: motivated teacher, professional motivation, innovative teaching methods, teacher professional development, modern educational technologies, individual approach in learning.

Постановка проблеми. Швидкий розвиток технологій, глобалізація, нові виклики суспільства вимагають від педагогів нових компетенцій та підходів. Сучасна освіта потребує педагогів, які здатні адаптуватися до змін, використовувати інноваційні методи навчання та створювати сприятливе навчальне середовище. У багатьох країнах спостерігається дефіцит кваліфікованих педагогів, особливо в певних галузях освіти. Багато молодих

Журнал «Перспективи та інновації науки»
(Серія «Педагогіка», Серія «Психологія», Серія «Медицина»)
№ 11(45) 2024

педагогів залишають професію через низьку заробітну плату, високе навантаження, відсутність мотивації.

Професія вчителя протягом століть зазнавала значних трансформацій, що відображається через зміни в суспільстві, технологіях та освітніх парадигмах. Сучасний світ ставить перед педагогами нові виклики та вимагає від них не лише передачі знань, а й розвитку в їх учнів широкого спектру компетенцій, необхідних для успішного життя в динамічному XXI столітті.

Сучасні учні – це не пасивні споживачі інформації, а активні учасники освітнього процесу. Вчитель більше не є джерелом істини, а радше фасилітатором, який допомагає учням самостійно досліджувати, аналізувати та робити висновки. Вчитель має стимулювати критичне мислення учнів, вчити їх аналізувати інформацію, ставити запитання та шукати відповіді. Сучасний вчитель створює таке навчальне середовище, яке сприяє розвитку творчості, співпраці та самореалізації учнів. Він повинен володіти цифровими технологіями та інтегрувати їх у навчальний процес.

Пандемія COVID-19 та війна в Україні прискорила розвиток онлайн-навчання, і вчителі повинні бути готові працювати в цьому форматі. Сучасний вчитель повинен розуміти емоційний стан учнів, надавати їм необхідну підтримку та створювати безпечне навчальне середовище. Крім того, він повинен розвивати в учнях соціальні навички: спілкування, співпраці, вирішення конфліктів та емпатії.

Вчитель має враховувати різноманітні навчальні потреби кожного учня та підбирати для нього індивідуальні завдання та методи навчання, використовуючи різні стратегії диференціації навчання, щоб кожен учень міг досягти успіху. Він повинен мотивувати учнів до постійного самонавчання та розвитку протягом усього життя та сам постійно вдосконалювати свої знання та навички, щоб відповідати вимогам сучасного освітнього середовища.

Професія вчителя є однією з найважливіших у суспільстві. Сучасний вчитель – це не просто передавач знань, а фахівець, який допомагає учням розвиватися як особистості, готує їх до життя в динамічному світі. Зміни в уявленнях про професію вчителя є неминучими і відображають загальні тенденції розвитку суспільства.

Нестача кваліфікованих педагогів, висока плинність кадрів, нові вимоги до педагогічних працівників, а також недостатність досліджень у цій галузі підкреслюють необхідність розробки ефективних стратегій формування мотивації та забезпечення професійного розвитку майбутніх педагогів. Вирішення цієї проблеми сприятиме підвищенню якості освіти, збільшенню задоволеності педагогів своєю роботою, зменшенню професійного вигорання та підвищенню престижу професії вчителя. Одним із ключових компонентів формули Нової української школи є «умотивований учитель, який має свободу творчості й розвивається професійно» [6]. Формування умотивованого педагога — це важливий аспект професійної підготовки вчителів, який

Журнал «Перспективи та інновації науки»
(Серія «Педагогіка», Серія «Психологія», Серія «Медицина»)
№ 11(45) 2024

передбачає розвиток внутрішньої мотивації до навчання та викладання, а також здатність підтримувати цю мотивацію протягом усієї кар'єри.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемі формування умотивованого вчителя присвячені роботи Т. Бондаренко, О. Білостоцької, М. Бирка, О. Бондарчук, О. Браславської, О. Воловика, А. Волянюка, А. Габрієляна, Л. Дубовик, І. Дубровіна, Т. Куценко, О. Савиченко, О. Сагач, Л. Слободян, Г. Ткачук, О. Шуневича.

Особливості мотивації професійної діяльності педагогів є предметом сучасних досліджень. О. Білостоцька виокремлює такі підходи до мотивації: структурний – як сукупність мотивів; динамічний – як процес чи механізм; системний – як поєднання особистісних та ситуативних факторів [1].

О. Браславська наголошує на тісному зв'язку мотиваційної сфери з пізнавальною, емоційною та вольовою сферами особистості, а також зазначає, що мотивація професійної діяльності педагога має ієрархічну структуру, яка включає мотиви, потреби, інтереси, прагнення, цілі, установки та ідеали [3].

За О. Сагач, професійна мотивація є системою усвідомлених спонукань, що визначають напрям особистісної активності педагога та емоційний полюс ставлення до діяльності [8]. А. Волянюк виділяє такі групи мотивів діяльності вчителя: матеріальні, соціальні та самоствердувальні; підкреслює важливість підтримки зворотного зв'язку, використання інтерактивних форм навчання, визначення ресурсів та цілей кожної особистості, усвідомлення рівня власної мотивації та створення умов для підвищення самооцінки [4].

За І. Дубровіною, у структурі мотивації важливі зовнішні фактори, такі як підтримка колег і адміністрації, ставлення учнів та їхніх батьків, матеріальне заохочення та можливість самореалізації [5]. Т. Куценко наголошує, що мотивація вчителів залежить від якостей учнів, з якими вони працюють [7].

Незважаючи на важливість мотивації педагогів, ця тема досі недостатньо досліджена в українському контексті. Більшість досліджень зосереджені на окремих аспектах мотивації, а комплексного підходу до формування мотивації майбутніх педагогів не вистачає. Існуючі моделі професійного розвитку педагогів потребують оновлення з урахуванням сучасних викликів.

Таким чином, нами визначено **мету нашого дослідження** – проаналізувати та обґрунтувати сутність та особливості формування умотивованого майбутнього педагога.

Виклад основного матеріалу. Умотивовані педагоги є ключовим фактором підвищення якості освіти. Високий рівень мотивації сприяє збільшенню задоволеності педагогів своєю роботою, що позитивно впливає на їх ефективність. Умотивовані педагоги менш схильні до професійного вигорання. Формування мотивації у майбутніх педагогів може сприяти підвищенню престижу професії вчителя, стимулювати його професійний розвиток.

Мотивація – це складне поняття, яке охоплює широкий спектр внутрішніх і зовнішніх факторів, що впливають на поведінку особистості.

Журнал «Перспективи та інновації науки»
(Серія «Педагогіка», Серія «Психологія», Серія «Медицина»)
№ 11(45) 2024

Поняття «мотивація» має різні трактування залежно від підходів, які використовуються в дослідженнях (рис. 1.)

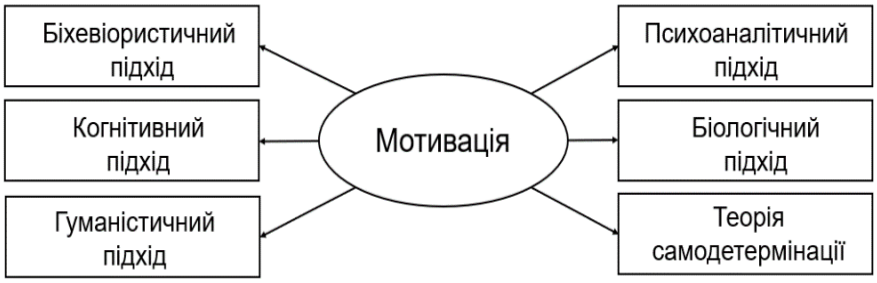

Рис. 1. Підходи до визначення поняття «мотивація»

У рамках біхевіоризму мотивація розглядається як реакція на зовнішні стимули. Згідно з цією теорією, люди діють певним чином через очікувану винагороду або покарання. Мотивація є процесом формування поведінки за допомогою зовнішніх впливів.

Когнітивні теорії акцентують увагу на внутрішніх процесах, таких як думки, переконання, цілі та очікування. У цьому підході мотивація є результатом свідомих процесів прийняття рішень та оцінки ситуацій, де важливими є очікування успіху та цінність результату (наприклад, теорія очікувань Врума).

Гуманістичний підхід представлений, зокрема, Абрагамом Маслоу та його пірамідою потреб, вважає мотивацію багатовимірним феноменом, що виникає в результаті прагнення до самореалізації. Згідно з цим підходом, людина мотивується не лише фізіологічними потребами, а й потребами в саморозвитку, повазі, самовираженні.

У психологічному підході, зокрема за теоріями Зигмунда Фрейда, мотивація тісно пов’язана з підсвідомими імпульсами, такими як інстинкти чи потяги. Мотиваційна поведінка вважається наслідком конфлікту між свідомим і несвідомим, а також боротьби між різними внутрішніми потребами.

Біологічний підхід підкреслює роль фізіологічних факторів у мотивації. Наприклад, мотивація може бути наслідком внутрішніх біохімічних процесів, таких як гормональні зміни, голод або втома. Потреба в задоволенні базових фізіологічних потреб (їжа, сон) є ключовою.

Теорія самодетермінації (Десі та Райан) розрізняє внутрішню і зовнішню мотивацію. Внутрішня мотивація виникає, коли людина займається діяльністю через внутрішнє задоволення або інтерес, а не заради зовнішньої винагороди. Зовнішня мотивація, у свою чергу, базується на зовнішніх стимулах, таких як гроші або визнання.

Поняття мотивації охоплює широкий спектр підходів, кожен з яких наголошує на різних аспектах цього феномену: від зовнішніх впливів до внутрішніх потреб та процесів самосвідомості.

Журнал «Перспективи та інновації науки»
(Серія «Педагогіка», Серія «Психологія», Серія «Медицина»)
№ 11(45) 2024

Мотивація педагога – це сукупність внутрішніх і зовнішніх чинників, які спонукають вчителя до активної, творчої та ефективної педагогічної діяльності. Це те, що надає енергії, спрямовує зусилля і визначає рівень задоволення від роботи.

Умотивований вчитель – це той, хто з ентузіазмом підходить до своєї роботи, постійно шукає нові методики, і в результаті створює сприятливу атмосферу для навчання, де учні відчувають себе зацікавленими і бажають пізнавати нове. Вчитель, який любить свою роботу, більш ефективно доносить інформацію до учнів, робить навчання цікавим і різноманітним, що безпосередньо впливає на результати навчання. Умотивований педагог отримує задоволення від своїх досягнень, від того, що бачить результати своєї праці в успіхах учнів. Це, в свою чергу, підвищує його самооцінку і стимулює до подальшої роботи.

Умотивовані вчителі – це амбасадори освіти. Вони демонструють, що професія вчителя – це не просто робота, а покликання, і це приваблює талановиту молодь до цієї сфери діяльності.

Формування умотивованого вчителя – це тривалий і багатогранний процес, який починається ще на етапі навчання у педагогічному закладі вищої освіти. Для формування умотивованого педагога необхідно створити такі умови, при яких студент не просто отримає теоретичні знання, а закохається у свою майбутню професію, відчує свою значущість і бажання постійно вдосконалюватися.

Основні особливості формування умотивованого вчителя у закладах вищої педагогічної освіти представлені на рис. 2.

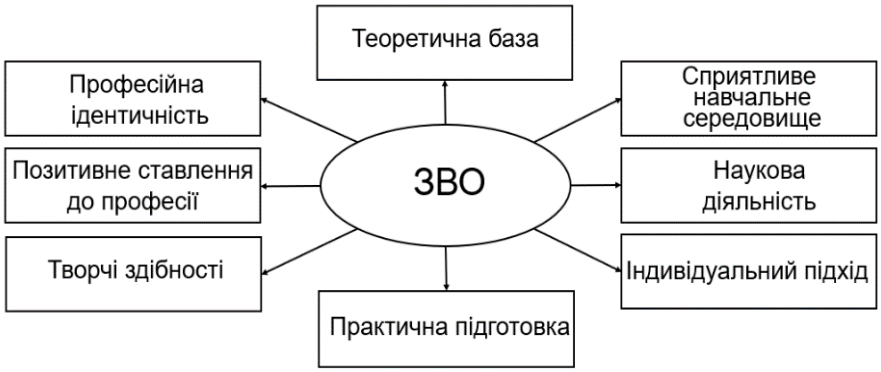

Рис. 2. Формування умотивованого педагога у ЗВО

Наявність міцної теоретичної бази є фундаментом для формування умотивованого вчителя. Теоретичні знання надають педагогу інструменти для розуміння складних педагогічних процесів, розробки ефективних методів навчання та адаптації до різних навчальних ситуацій. Чітке розуміння цілей освіти допомагає майбутньому вчителю бачити свою роль у суспільстві та відчувати свою значущість.

Журнал «Перспективи та інновації науки»
(Серія «Педагогіка», Серія «Психологія», Серія «Медицина»)
№ 11(45) 2024

Ознайомлення з різноманітними педагогічними теоріями дозволяє вчителю обирати найефективніші методи навчання та адаптувати їх до конкретних умов, а знання психологічних особливостей дітей різного віку допомагає вчителю будувати ефективну взаємодію з учнями, враховувати їх індивідуальні особливості та потреби.

Теоретичні знання дають змогу майбутньому педагогу самостійно розробляти навчальні програми, які відповідають сучасним вимогам і потребам учнів, стимулюють розвиток критичного мислення, що дозволяє вчителю аналізувати свою педагогічну діяльність, виявляти помилки та шукати шляхи їх усунення.

Знання новітніх педагогічних технологій та трендів дозволяє вчителю бути відкритим до змін, впроваджувати інновації у свою практику. Чим більше майбутній вчитель знає про свою професію, тим краще він розуміє свою роль і місце в освітньому процесі. Це підвищує його самооцінку і мотивацію до подальшого розвитку.

Майбутні педагоги повинні отримати міцну теоретичну основу, яка включає не тільки знання з педагогіки та психології, а й методики викладання, а також глибокі знання з предметних областей, які вони будуть викладати.

Велику роль у формуванні умотивованого педагога відіграє практична підготовка, зокрема педагогічна практика, в процесі проходження якої студенти вчаться застосувати отримані знання на практиці, взаємодіяти з учнями, відчути атмосферу школи.

Педагогічна практика дозволяє студентам побачити, як їхні знання з психології, педагогіки та методики викладання застосовуються в реальних умовах. Це сприяє зміцненню впевненості у своїх здібностях, що підвищує внутрішню мотивацію до професії. Студенти, які бачать результати своєї роботи з учнями, часто відчувають задоволення від успіхів, що, у свою чергу, посилює бажання продовжувати розвиток у сфері освіти.

Практика дає змогу студентам краще зрозуміти себе як майбутніх педагогів і визначити свою роль у професійному середовищі. Це є важливим аспектом мотивації, оскільки багато студентів, вперше опинившись перед учнями, починають усвідомлювати, що педагогіка — це не лише робота, а й покликання. Зрозумівши, наскільки важливою є їхня діяльність для учнів, студенти починають відчувати внутрішню мотивацію до подальшого саморозвитку та вдосконалення своїх педагогічних навичок.

Під час педагогічної практики студенти мають можливість розвивати різні аспекти професійної майстерності: вміння організовувати навчальний процес, управляти класом, застосовувати індивідуальний підхід до учнів, використовувати сучасні методики навчання. Ці навички сприяють формуванню впевненості у своїй здатності бути успішним педагогом, що є потужним мотиваційним фактором.

Журнал «Перспективи та інновації науки»
(Серія «Педагогіка», Серія «Психологія», Серія «Медицина»)
№ 11(45) 2024

Однією з важливих складових педагогічної практики є отримання зворотного зв'язку від методистів, вчителів-наставників та учнів. Такий зворотний зв'язок допомагає студентам оцінити свої сильні сторони, а також виявити ті сфери, які потребують вдосконалення. Саморефлексія, як процес аналізу власного досвіду, стимулює студентів до постійного самовдосконалення, що є важливим компонентом внутрішньої мотивації.

Під час педагогічної практики студенти часто стикаються з реальними труднощами: складними учнями, незвичайними педагогічними ситуаціями, непередбачуваними обставинами. Вирішення таких завдань не тільки розвиває професійні навички, а й допомагає студентам усвідомити свою здатність долати труднощі, що позитивно впливає на їхню мотивацію до роботи в освітньому закладі.

У процесі педагогічної практики студенти мають можливість спостерігати за тим, як їхня діяльність впливає на розвиток учнів. Успішні моменти у навчанні, коли майбутні педагоги бачать, як їхні зусилля сприяють пізнавальному та особистісному зростанню учнів, стимулюють почуття соціальної відповідальності. Це усвідомлення посилює мотивацію до педагогічної діяльності, оскільки вони починають розуміти важливість своєї ролі у формуванні майбутнього покоління.

В процесі проходження педагогічної практики студенти мають змогу спілкуватися з досвідченими педагогами, які виступають для них не тільки як наставники, а й як джерела натхнення. Спостерігаючи за їхньою роботою, майбутні вчителі можуть засвоїти професійні моделі поведінки, отримати корисні поради та навіть запалитися любов'ю до своєї професії, яку демонструють їхні наставники.

Момент, коли майбутній педагог вперше бачить успіхи своїх учнів завдяки їхнім власним педагогічним зусиллям, є сильним джерелом внутрішньої мотивації. Відчуття задоволення від результатів своєї роботи, визнання від колег або учнів підсилює мотивацію і допомагає майбутнім вчителям закріпити бажання продовжувати працювати у сфері освіти.

Розвиток професійної ідентичності у майбутніх педагогів має велике значення. Чітко сформована професійна ідентичність надає майбутньому вчителю розуміння сенсу своєї роботи. Коли майбутній педагог усвідомлює, що його професія має важливе соціальне значення, він відчуває більшу задоволеність і мотивацію до роботи. Розвиваючи професійну ідентичність, студент прагне реалізувати свій потенціал, стати кращою версією себе. Це є потужним мотиватором для постійного навчання, самовдосконалення та досягнення високих результатів.

Коли майбутній педагог ідентифікує себе з професією, він відчуває внутрішню мотивацію до виконання своїх обов'язків. Внутрішня мотивація, на відміну від зовнішньої, більш стійка і ефективна. Майбутні педагоги з чітко сформованою професійною ідентичністю більш стійкі до труднощів і

Журнал «Перспективи та інновації науки»
(Серія «Педагогіка», Серія «Психологія», Серія «Медицина»)
№ 11(45) 2024

розчарувань, які можуть виникати в професійній діяльності. Вони схильні бачити проблеми як можливості для розвитку.

Позитивне ставлення до педагогічної професії є одним з найважливіших факторів, що впливають на мотивацію майбутніх вчителів. Коли студент обирає педагогічну спеціальність, відчуваючи при цьому ентузіазм і бажання працювати з дітьми, це значно підвищує його мотивацію до навчання і подальшої професійної діяльності. Позитивне ставлення породжує внутрішню мотивацію, тобто бажання працювати не через зовнішні стимули (наприклад, висока зарплата), а через задоволення від самої діяльності. Це дозволяє вчителю відчувати себе щасливим і реалізованим.

Майбутні педагоги розуміють, що педагогічна робота пов’язана з багатьма труднощами. Позитивне ставлення допомагає майбутнім вчителям долати ці труднощі, зберігаючи ентузіазм і віру в себе. Знайомство з успішними педагогами, які люблять свою роботу, може стати сильним мотиватором для студентів. Важливим у формуванні умотивованого майбутнього педагога є підтримка викладачів і однокурсників. Педагогічна діяльність – це не просто робота, а покликання, яке має величезний вплив на життя суспільства.

Позитивне ставлення до педагогічної професії є фундаментом для успішної педагогічної діяльності. Воно не тільки підвищує мотивацію майбутніх вчителів, але й сприяє їхньому професійному зростанню та розвитку. Тому важливо створювати такі умови навчання, які б сприяли формуванню позитивного ставлення до професії у майбутніх педагогів.

Розвиток творчих здібностей у майбутніх вчителів має безпосередній та позитивний вплив на їхню мотивацію. Творчість в педагогіці – це не просто прикраса, а необхідний інструмент для створення інноваційних, цікавих та ефективних навчальних середовищ. Коли майбутній педагог бачить, що педагогічна діяльність – це не рутина, а поле для творчих експериментів, у нього з’являється більший інтерес до професії. Можливість створювати власні навчальні матеріали, розробляти оригінальні методики, бачити, як учні реагують на їхні ідеї, приносить велике задоволення. Творчість дозволяє майбутнім вчителям реалізувати свій потенціал, виразити свою індивідуальність. Це підвищує самооцінку і мотивацію до подальшого розвитку.

Творчі студенти завжди готові до змін, вони легко адаптуються до нових умов і шукають нестандартні рішення. Творчі підходи до навчання майбутніх педагогів роблять його більш цікавим і ефективним для них. Це, в свою чергу, мотивує студентів до подальшої творчої діяльності. Вирішити проблему мотивації до педагогічної професії можна різними шляхами:

– пропонувати студентам завдання, які вимагають нестандартних рішень, розвивають уяву та фантазію;

– залучати студентів до розробки та реалізації навчальних проектів;

Журнал «Перспективи та інновації науки»
(Серія «Педагогіка», Серія «Психологія», Серія «Медицина»)
№ 11(45) 2024

– організовувати майстер-класи з креативних методик навчання, тренінги з розвитку творчого мислення;

– давати можливість студентам спостерігати за роботою досвідчених педагогів, які використовують творчі підходи у своїй діяльності.

Розвиток творчих здібностей у майбутніх вчителів – це інвестиція в якісну освіту. Творчі вчителі здатні зробити навчальний процес цікавим, ефективним та індивідуалізованим. Вони є не тільки умотивованими, а й мотивують учнів до навчання і сприяють їхньому всебічному розвитку.

Сприятливе навчальне середовище для майбутніх педагогів – це фундамент, на якому формується їхня професійна ідентичність, мотивація та готовність до педагогічної діяльності. Таке середовище сприяє розвитку професійних компетентностей та особистісних якостей, необхідних для успішної роботи вчителя.

Приємна атмосфера в освітньому закладі, взаємоповага між викладачами та студентами, підтримка та заохочення – все це сприяє тому, що студенти відчувають себе комфортно і впевнено, що, в свою чергу, підвищує їхню мотивацію до навчання та оволодіння професією педагога. Використання інтерактивних методів навчання, проектної діяльності, кейсів та інших інноваційних підходів робить навчальний процес більш цікавим і захоплюючим, що стимулює до пізнання нового. Можливість застосовувати теоретичні знання на практиці, проводити уроки в школах, спілкуватися з дітьми – все це допомагає студентам зрозуміти, наскільки важлива і цікава їхня майбутня професія.

Регулярний зворотний зв’язок від викладачів допомагає студентам оцінити свої досягнення, зрозуміти свої сильні і слабкі сторони, що мотивує до подальшого самовдосконалення. Спілкування зі зрілими, досвідченими педагогами, які люблять свою професію, є потужним мотиваційним фактором для студентів. Наявність обладнаних аудиторій, бібліотек, комп'ютерних класів, необхідних для проведення занять та викладачів, які не тільки володіють глибокими знаннями свого предмета, але й здатні передати ці знання студентам у цікавій і доступній формі, є потужним мотиватором для майбутніх педагогів.

Сприятливе навчальне середовище – це ключ до формування умотивованих майбутніх педагогів. Воно дозволяє студентам отримати необхідні знання і навички, полюбити свою професію, відчути свою значимість і прагнути до самовдосконалення.

Залучення майбутніх педагогів до наукової діяльності має далекосяжні наслідки для формування їхньої мотивації. Наукова діяльність – це особливий вид пізнання, який:

- сприяє розвитку критичного мислення і здатності аналізувати інформацію з різних джерел;

- спонукає студентів формувати власну думку, обґрунтовувати її і відстоювати свою точку зору;

- розвиває аналітичні навички, необхідні для ефективної педагогічної діяльності шляхом аналізу наукової літератури, проведення експериментів, обробки даних тощо;

- дає змогу майбутнім педагогам бути в курсі останніх досягнень у галузі освіти;

- готує студентів до проведення власних досліджень у майбутній професійній діяльності;

- стимулює до пошуку нових підходів, методів і технологій навчання, що сприяє розвитку інноваційного мислення.

Наукова діяльність робить навчання більш цікавим і захоплюючим, оскільки студенти самі стають дослідниками. Успіхи в науковій діяльності підвищують самооцінку і мотивують до подальших досягнень. Наукові дослідження дозволяють студентам побачити практичне застосування теоретичних знань, що збільшує мотивацію до навчання.

Залучення до наукової діяльності майбутніх педагогів можна здійснювати різними шляхами:

– створення наукових гуртків і клубів та платформ для обміну ідеями, проведення досліджень і презентацій результатів;

– запрошення студентів брати участь у реальних наукових проектах під керівництвом досвідчених науковців;

– надання можливостей для презентації результатів своїх досліджень;

– підтримка студентів у публікації результатів своїх досліджень у наукових журналах;

– співпраця із закладами загальної середньої освіти для проведення спільних досліджень.

Залучення майбутніх педагогів до наукової діяльності – це інвестиція в їхній професійний розвиток, сприяння формуванню у них таких важливих якостей, як критичне мислення, інноваційність, мотивація до саморозвитку. В результаті, такі педагоги стануть більш ефективними і затребуваними на ринку праці.

Здійснення індивідуального підходу в освітньому процесі має значний вплив на формування умотивованого майбутнього педагога. Індивідуальний підхід дає змогу враховувати особисті потреби, здібності та інтереси кожного студента, що допомагає зберегти його мотивацію на високому рівні. Коли студент бачить, що навчання відповідає його особистим потребам і сприяє розвитку його потенціалу, він стає більш зацікавленим у навчальному процесі.

Оцінювання і підтримка на основі індивідуальних досягнень сприяє формуванню в студента позитивної самооцінки. Впевненість у власних силах є ключовим фактором для майбутнього педагога, оскільки він повинен бути впевнений у своїх знаннях і здатності ефективно передавати їх іншим.

Індивідуальний підхід стимулює майбутнього педагога до аналізу власних успіхів і недоліків. Така саморефлексія допомагає краще зрозуміти,

Журнал «Перспективи та інновації науки»
(Серія «Педагогіка», Серія «Психологія», Серія «Медицина»)
№ 11(45) 2024

які навички і знання необхідно розвивати, що сприяє більш осмисленому і цілеспрямованому самовдосконаленню. Здійснення індивідуального підхід дозволяє викладачам давати студентам більше свободи у виборі завдань, підходів до навчання і способів вирішення проблем. Це стимулює творче мислення, яке є необхідним для професійної діяльності майбутнього педагога. Коли студента розглядають як індивідуальність, він відчуває більшу відповідальність за власний навчальний прогрес. Це сприяє розвитку самостійності та організованості, що є важливими для педагогічної професії.

Індивідуальний підхід підвищує мотивацію до навчання та сприяє комплексному особистісному та професійному зростанню майбутнього педагога.

Висновки. Сучасні виклики в освіті, зокрема глобалізація, стрімкий розвиток технологій та соціальні зміни, вимагають від педагогів адаптації до нових умов і застосування інноваційних методів викладання. Важливим аспектом є розвиток мотивації майбутніх педагогів, що сприятиме підвищенню якості освіти та задоволеності від професії. Врахування індивідуальних потреб, залучення до наукової діяльності та створення сприятливого освітнього середовища є ключовими факторами формування компетентного та умотивованого вчителя, здатного відповідати сучасним викликам.

Література:

1. Білостоцька О. В. Структура мотиваційної сфери особистості майбутнього вчителя музичного мистецтва. Молодий вчений. 2016. №1. 387-391.

2. Бондаренко Т. В., Стеценко В. П., Стеценко Н. М., Ткачук Г. В. Оцінювання ефективності хмарних сервісів для створення навчальних презентацій. Інформаційні технології і засоби навчання. 2023. Том 98 (6). 82-93. URL: https://journal.iitta.gov.ua/index.php/itlt/article/view/5407 (дата звернення 1.10.2024).

3. Браславська Оксана. Формування ціннісних орієнтацій й мотивації професійної діяльності студентів педагогічних ВНЗ. Збірник наукових праць Уманського державного педагогічного університету 2016. С.17-27.

4. Волянюк А. Вмотивований вчитель – рушій позитивних змін у сучасній системі освіти України. Освітні і культурно-мистецькі практики в контексті інтеграції України у міжнародний науково-інноваційний простір в умовах воєнного часу : збірник тез доповідей IV Міжнародної науково-практичної конференції студентів та молодих вчених. 2023 С.396-398.

5. Дубровіна І. В. Педагогічне забезпечення формування позитивної мотивації вчителів на самоосвітню діяльність. Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 16 «Творча особистість учителя: проблеми теорії і практики». 2017. Вип. 29. С. 160–165.

6. Концепція Нової української школи. URL: http://mon.gov.ua/%D0%9D%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D0%BD%D0%B8%202016/12/05/konczepcziya.pdf (дата звернення 1.10.2024).

7. Куценко Т. В. Формування мотивації професійної самореалізації вчителів у системі методичної роботи. Наукові записки кафедри педагогіки. 2016. Вип. 39. С. 124-128. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzkp (дата звернення 1.10.2024).

8. Сагач О. М. Мотиваційний компонент як складова готовності у педагогічній теорії. Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Серія: Педагогічні науки. 2018. №151 (2). С. 56-59.

References:

1. Bilostotska, O. V. (2016). Struktura motyvatsiynoi sfery osobystosti maibutnoho vchytelia muzychnoho mystetstva [Structure of the Motivational Sphere of the Future Music Teacher's Personality]. Molodyi vchynyi, 1, 387-391 [in Ukrainian].

2. Bondarenko, T. V., Stetsenko, V. P., Stetsenko, N. M., & Tkachuk, H. V. (2023). Otsiniuvannia efektyvnosti khmarnykh servisiv dlia stvorennia navchalnykh prezentatsii [Evaluation of the Effectiveness of Cloud Services for Creating Educational Presentations]. Informatsiini tekhnolohii i zasoby navchannia, 98(6), 82-93. URL: https://journal.iitta.gov.ua/index.php/itlt/article/view/5407 [in Ukrainian].

3. Braslavska, O. (2016). Formuvannia tsinnisnykh oriientatsii i motyvatsii profesiinoi diialnosti studentiv pedahohichnykh VNZ [Formation of Value Orientations and Motivation for Professional Activity of Students in Pedagogical Universities]. Zbirnyk naukovykh prats Umanskoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu, 17-27 [in Ukrainian].

4. Volianiuk, A. (2023). Vmotyvovanyi vchytel – rushii pozytyvnykh zmin u suchasnii systemi osvity Ukrainy [Motivated Teacher – a Driver of Positive Changes in the Modern Educational System of Ukraine]. Osvitni i kulturno-mystetski praktyky v konteksti intehratsii Ukrainy u mizhnarodnyi naukovo-innovatsiinyi prostir v umovakh voiennoho chasu: Zbirnyk tez dopovidei IV Mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii studentiv ta molodykh vchenykh, 396-398 [in Ukrainian].

5. Dubrovina, I. V. (2017). Pedahohichne zabezpechennia formuvannia pozytyvnoi motyvatsii vchyteliv na samoosvitniu diialnist [Pedagogical Support for Forming Positive Motivation of Teachers for Self-Education]. Naukovyi chasopys NPU imeni M. P. Drahomanova. Seriia 16 «Tvorcha osobystist vchytelia: problemy teorii i praktyky», 29, 160-165 [in Ukrainian].

6. Kontseptsiia Novoi ukrainskoi shkoly [The Concept of the New Ukrainian School]. URL: http://mon.gov.ua/%D0%9D%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D0%BD%D0%B8%202016/12/05/konczepcziya.pdf [in Ukrainian].

7. Kutsenko, T. V. (2016). Formuvannia motyvatsii profesiinoi samorealizatsii vchyteliv u systemi metodychnoi roboty [Formation of Motivation for Professional Self-Realization of Teachers in the Methodological Work System]. Naukovi zapysky kafedry pedahohiky, 39, 124-128. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzkp [in Ukrainian].

8. Sahach, O. M. (2018). Motyvatsiinyi komponent yak skladova hotovnosti u pedahohichnii teorii [Motivational Component as a Part of Readiness in Pedagogical Theory]. Visnyk Chernivetskoho natsionalnoho pedahohichnoho universytetu. Seriia: Pedahohichni nauky, 151(2), 56-59 [in Ukrainian].

Журнал «Перспективи та інновації науки»
(Серія «Педагогіка», Серія «Психологія», Серія «Медицина»)
№ 11(45) 2024

References:

1. Ohannessian A, Marcelli M, Crochet P, Cravello L, Gamerre M, Agostini A. Histeroscopia diagnóstica. EMC-Ginecol-Obstetricia. 2015;51(2):1-7.

2. Ben-Manachem T., Langer R., Glezerman M. et al. (2017). Comparison of general and local anesthesia for loop electrosurgical excision procedure: a prospective randomized study. Gynecol Oncol. 144(2): 308-312.

3. Lee J.H., Kim S.H., Kim H.J. et al. (2019). Comparison of local and general anesthesia for loop electrosurgical excision procedure: a randomized controlled trial. Gynecol Oncol. 152(1): 101-106.

4. Xu Y., Wang Y., Chen X. et. Al. (2020). Comparison of paracervical block and local infiltration anesthesia for loop electrosurgical excision procedure: a randomized controlled trial. J Gynecol Obstet. 49(2): 195-200

.

Журнал

«Перспективи та інновації науки»

(Серія «Педагогіка», Серія «Психологія», Серія «Медицина»)

Випуск № 11(45) 2024

Формат 60х90/8. Папір офсетний.
Гарнітура Times New Roman.
Ум. друк. арк. 8,2.

Видавець:
Громадська наукова організація «Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління»
Свідоцтво серія *ДК №4957 від 18.08.2015 р., Андріївський узвіз, буд.11, оф 68, м. Київ, 04070.*